

El 16 de juny d'ara fa un any ens va deixar Tomàs Mallol. Ens va deixar un enamorat de la vida, de la natura, de la gent i del país; un observador constant i atent, un pou de coneixement i un bromista incansable. Amb ell van marxar el seu humor surrealista, la seva tossuderia, el seu entusiasme i la seva mirada de murri, sempre projectada damunt les seves grans ulleres.

Però Mallol es va encarregar de deixar-nos un enorme llegat a través del qual el podem recordar. Segurament el primer que ens ve a tots al cap és la seva colossal col·lecció, aplegada al llarg de trenta anys i feta amb la màxima consciència, rigor i ambició: una col·lecció adquirida l'any 1994 per l'Ajuntament de Girona i que va permetre crear, el 1998, un dels més importants museus europeus dedicat al cinema i a la imatge. És un museu avui ja consolidat, i del qual Mallol va poder gaudir al llarg de quinze anys.

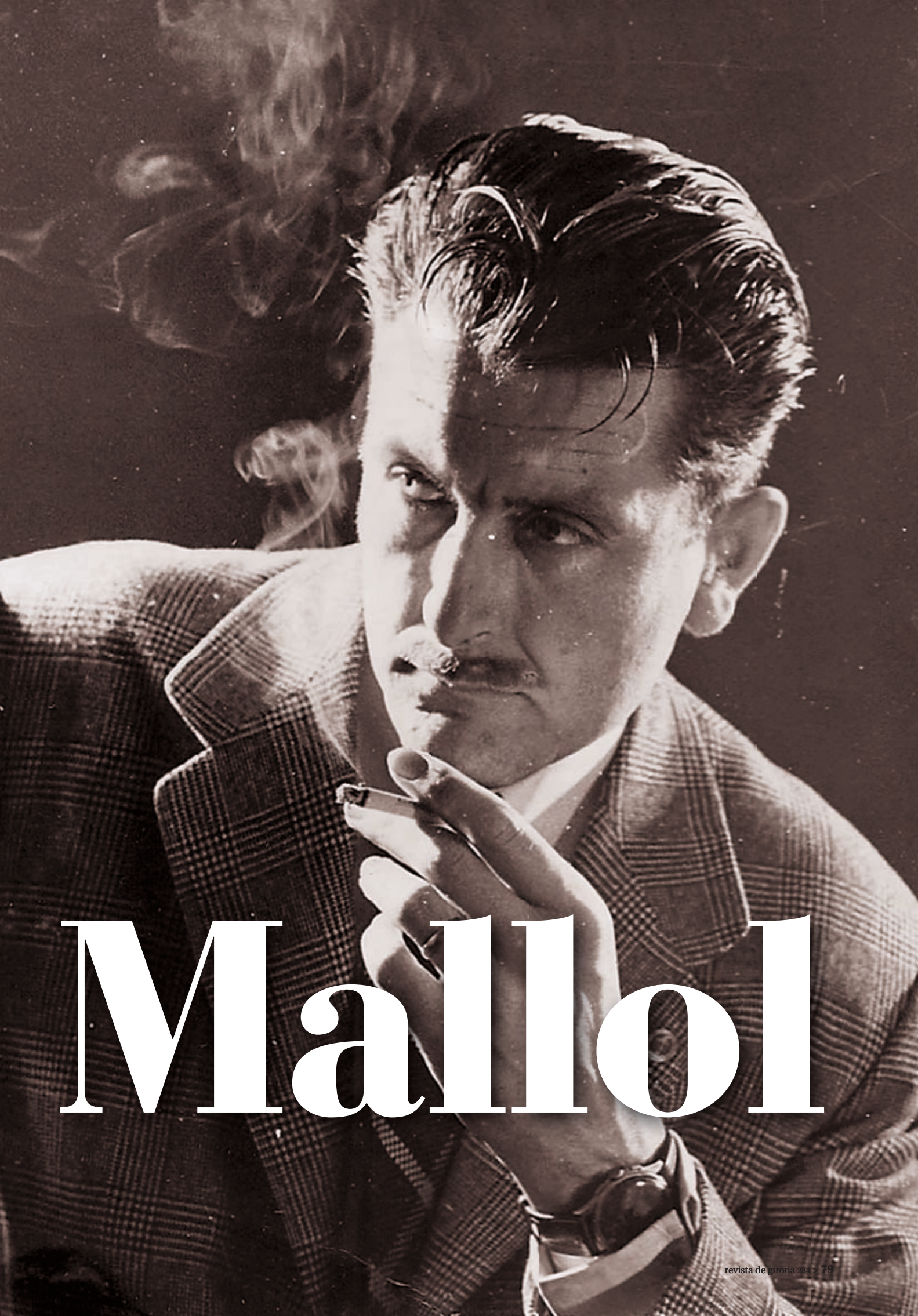
Mallol va ser també un esplèndid cineasta i ens ha deixat una gran obra fílmica, composta per 31 curtsmetratges (documentals i de ficció) fets des dels marges de la indústria, des de la més absoluta llibertat, amb una clara vocació artística i un perfeccionisme formal evident. L'obra de Mallol és sens dubte una de les més importants del cinema amateur català de la segona meitat del segle xx i un patrimoni fílmic encara no prou meritat.

En aquestes pàgines volem recordar l'enorme llegat de Tomàs Mallol i reivindicar la seva figura, imprescindible per conèixer el cinema català del segle xx.

JORDI DORCA

L'enorme llegat de Tomàs

Una herència per reivindicar

Mallor